

דברי הכנסת

ל"ה / מושב שני / ישיבות ק"נ-קנ"ב /

י"ט-כ"א בתמוז התשע"ו / 25-27 ביולי 2016 / 35

חוברת ל"ה

ישיבה ק"נ

הישיבה המאה-וחמישים של הכנסת העשרים

יום שני, י"ט בתמוז התשע"ו (25 ביולי 2016)

ירושלים, הכנסת, שעה 16:00

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 75), התשע"ו-2016

[מס' 848/מ; "דברי הכנסת", חוב' י"ג, עמ' 8658, הכנסת ה-19, מושב שני, חוב' י"ט, עמ' 8807; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבתי, אנחנו עוברים להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 75), התשע"ו-2016. יציג את הצעת החוק יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט חבר הכנסת ניסן סלומינסקי. בבקשה, אדוני.

ניסן סלומינסקי (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

גברתי היושבת-ראש, רבותי השרים, חברי חברי הכנסת, הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 75), מה שנקרא גם "חסיון חומר מודיעיני". הצעת החוק בעיקרה – כדי שלא להאריך, היום יום עמוס – אז אני אומר שיש כאן שינוי מהצעת החוק כפי שעברה אלינו לקריאה ראשונה, ואף שהמשרד לביטחון הפנים חשב בכיוון מסוים, עשינו שינויים כדי להגן על הנחקר.

עיקרו של חוק זה – לפי החוק הקיים צריך למסור לנחקר את כל חומר החקירה. בתי-המשפט, מאחר שלא הייתה הגדרה, הלכו והרחיבו את ההגדרה, ובסופו של דבר המשטרה מוצאת את עצמה היום מוסרת את כל החומרים, בין שהם קשורים ישירות למשפט שבו הנחקר נאשם ובין שלא. הם מוסרים את כל החומר כולו, דבר שגורם לכך שכל ארגוני הפשיעה מקבלים את החומרים, אוספים אותם מכל משפט, ובסופו של דבר בונים מודיעין רציני מאוד על המשטרה. הם יודעים על המשטרה יותר משהמשטרה יודעת עליהם, כי פשוט המשטרה צריכה למסור את כל החומר, בין שהוא קשור למשפט הנדון ובין שלא. אם לפני חמש שנים הם איתרו מישהו שעוסק בסמים, שאינו קשור למשפט עכשיו, הם צריכים היום – הם היום מוסרים את זה, ותוך כדי זה ארגוני הפשע וכל הגופים האחרים יודעים מה המשטרה יודעת ומה היא לא יודעת, וכתוצאה מזה גם הרבה דברים – מתגלים מקורות וכו'.

הוחלט להגדיר באופן יותר ברור את חומר החקירה: שיהיה כל מה ששייך למשפט, לכתב-האישום הנדון, נקודה. ובהחלט עשינו בוועדה הרבה מאוד הגנות על הנחקר, שלא יהיה מצב שחש ושלום, כתוצאה מזה הוא ייפגע. לדוגמה, אם רצו לגבי חומר חסוי בהגדרה שיהיה חיסיון סטטוטורי, אנחנו דחינו את זה ואמרנו "לא". המערכת להגדרת החיסיון תהיה בדיוק כפי שהייתה, עם רשימה ארוכה של מי שצריך לאשר כדי להגדיר חומר כחסוי. כך שבפועל היום יהיה חומר שלא יימסר, חומר שיימסר, ואם יימצא שצריכים להגדיר אותו כחומר חסוי – לפי כל ההיררכיה שצריך, ואת כל החומר שהנחקר צריך לנושא הזה.

הצעה הזאת חשובה מאוד. היא עומדת בנפשה ובלבה של המשטרה במאבק הגדול שהיא נאבקת; ומצד שני עשינו את האיזונים הנדרשים כדי שהנחקר לא ייפגע כתוצאה מהחוק הזה, או ייפגע במינימום שאפשר.

אני מניח שלהצעת החוק הזאת יש כמה הסתייגויות וגם בקשות לרשות דיבור, אבל אני חושב שהחוק הוא כל כך חשוב, ואני מבקש מחברי – אם בקואליציה ואם באופוזיציה: זה לא חוק שקשור לקואליציה – אופוזיציה, אלא לנפשה של הדמוקרטיה, שתוכל להתמודד עם ארגוני פשע ועם דברים כאלה. אני מבקש מכל חברי לתמוך בחוק הזה. תודה רבה.

הי"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה ליושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט חבר הכנסת ניסן סלומינסקי. כאמור, רבותי, הוגשו הסתייגויות. אנחנו נדון כעת בהסתייגויות לאחר סעיף 2. ראשון הדוברים – חבר הכנסת דב חנין. יש שלושה מבקשי דיבור. יותר נכון, הסתייגויות. יציגו את ההסתייגויות מטעם הרשימה המשותפת חבר הכנסת דב חנין, חבר הכנסת יוסף ג'בארין וחבר הכנסת אוסאמה סעדי, חמש דקות כל אחד. בבקשה, אדוני, עד חמש דקות.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, תודה, עמיתי חברי הכנסת, הצעת החוק שלפנינו פוגעת באופן קשה, באופן מהותי, בזכותם של נחשדים וביכולת של נאשמים לנהל בצורה ראויה את ההגנה המשפטית שלהם.

עמיתי חברי הכנסת, צריך להבין, מערכת המשפט בישראל, ביסודה היא מערכת אדברסרית; התביעה והנאשם אמורים להציג טענות בפני בית-המשפט, וכל אחד מהצדדים אמור להציג את טענותיו בצורה הטובה והמשכנעת ביותר. אבל, עמיתי חברי הכנסת, צריך לדעת, לפי השיטה בישראל, להבדיל, למשל, ממה שמקובל בארצות-הברית, לנאשם אין יכולת חקירה משל עצמו; כאשר התביעה מנהלת חקירה, הנאשם לא יכול לבצע מטעמו או מטעם הסנגוריה חקירה עצמאית. חקירה כזו עלולה להיחשב שיבוש הליכי משפט, והיא אסורה.

בגלל האי-שוויון הבסיסי הזה, בין היתר, הנאשמים מקבלים את הזכות לקבל לידיהם את חומר החקירה שנאסף על-ידי התביעה לקראת העמדה לדין. חומר החקירה הזה הוא חיוני להגנתו של הנאשם. הצעת החוק שלפנינו, עמיתי חברי הכנסת, מצמצמת במידה ניכרת את היכולת של סנגורים, את היכולת של נאשמים, לקבל לידיהם את חומר החקירה שבידי המשטרה.

ואני אסביר. כאשר הגיעה הצעת החוק הזו אלינו, הסבירו לנו בהתחלה שמדובר במאבק בארגוני פשיעה, ולא רוצים שדרך – במירכאות כפולות – חומר החקירה יסתנן ויגיע לארגוני פשיעה חומר מודיעיני, אינפורמציה מודיעינית שנמצאת בידי רשויות המדינה, ואין עניין, אין רצון, אין אינטרס, יש סכנה, שמא יגיעו בסופו של דבר לארגוני פשיעה. ולכן אנחנו הצענו, בואו נגדיר את החוק הזה, את הצמצומים בהיקף חומר החקירה שמועמד לרשות הסנגוריה, בואו נגדיר אותו כחל רק על ארגוני פשע. אבל מסתבר שהממשלה מתנגדת להגדרה הזאת, שלנו, ואז בעצם אנחנו מגלים שהחוק הזה איננו עוסק אך ורק

בארגוני פשע ובמאבק בארגוני פשע, אלא הוא בא לצמצם באופן גורף, באופן רחב, באופן מלא, את היכולת של הסנגוריה להגיע לחומרי חקירה.

אנחנו מבינים את הצורך של רשויות המדינה לשמור על מידע מודיעיני. אנחנו מבינים את הצורך של רשויות המדינה להימנע מזה שסוכנים של המשטרה שנמצאים בתוך מערכות פשיעה כאלה או אחרות – יש אינטרס של המדינה, של המשטרה, והוא אינטרס לגיטימי, שהם לא ייחשפו. הדברים האלה, עמיתי חברי הכנסת, מוגנים כבר היום, בחוקים הקיימים. יש אפשרות – והאפשרות הזאת מנוצלת, ומנוצלת במקרים רבים – לתביעה לבקש חיסיון. החיסיון הזה בדרך כלל גם מאושר על-ידי בתי-המשפט. כך שאותם מצבים שמהם כביכול יש חשש שאנחנו נגרום לזליגה של חומרים שהם לא ראויים או אפילו מסוכנים אל מחוץ למערכת שמנהלת אותם – לדבר הזה יש פתרון מצוין. הבעיה הגדולה היא שמהצד השני יש כאן סיכון מאוד גדול, כי כל מצב שמצמצם את היכולת של הסנגור להגיע לחומרים פוגע באופן מהותי ביכולת של הסנגור להציג הגנה טובה, משמעותית, חזקה, מול האישום שאתו הוא צריך להתמודד.

עמיתי חברי הכנסת, ההבחנה שיש בהצעת החוק בין חומרים ישירים וחומרים בלתי ישירים היא הבחנה בעייתית; מי יקבע מה ישיר ומה לא ישיר, מה החומר שרלוונטי במישרין או לא רלוונטי במישרין? מי שיכול לבצע את התהליך הזה, של החשיבה, זו הסנגוריה. אמר בית-המשפט פעם שאין חקר לתבונתו של סנגור מוכשר, ואנחנו צריכים לאפשר לסנגור מוכשר לנהל את ההגנה בצורה ראויה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

לכן, גברתי היושבת-ראש – בזה אני רוצה לסיים: אנחנו מבקשים מהכנסת לאמץ לחלופין את שתי ההסתיוגיות שלנו; האחת, שהחוק יחול רק על ארגוני פשע, והשנייה, שהחוק הזה יעמוד בתוקפו רק שנה מיום פרסומו, כדי שנבחן הלכה למעשה את המנגנונים האלה, נראה מהן התועלות שלהם, ומצד שני – אילו נזקים הם יוצרים. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת דב חנין. חבר הכנסת יוסף ג'בארין, עד חמש דקות לרשותך.

יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):

כבוד היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, אני חושב שקודמי בנאום כאן, חבר הכנסת דב חנין, הצביע על הבעייתיות שקיימת בתיקונים המוצעים, ולכן, עם כל הכבוד לדבריו של חבר הכנסת סלומינסקי, זה לא נושא שהוא מחוץ למחלוקת בינינו, זה נושא שעדיין מעורר הרבה קשיים בהתייחסות אליו, והקושי המרכזי בכך הוא שהתיקון הזה אינו מוגבל לארגוני פשע ולעבירות שקשורות לארגוני פשע.

אנחנו טוענים שלקבל את חומר החקירה המקיף זה בעצם הבטחה שיכולה להיות לנאשם ולסנגור, שפשוט יוכל להתגונן. ולכן, כשאנחנו מחלישים את יכולתו של הנאשם להתגונן, ומפחיתים מהחומר שיכול לעזור לו להתגונן, נפגע כאן האיזון שהיה קיים בין הגנה על המידע, שהמדינה טוענת לה, לבין זכותו של הנאשם.

אנחנו רואים גם שמוצע בהצעה גם להרחיב את השימוש בתעודת החיסיון לגבי חומרי החקירה, מה שיכול להוסיף עוד קושי ליכולתו של הנאשם להתגונן, ופשוט לקבל חומר שנותן לו את הכלים להתגוננות, ולכן אני מטיל ספק רב במה שנאמר בסקירה על התיקון המוצע. כתוב שם שבעצם התיקון המוצע, מטרתו לייעל את ההליך ולעשות איזון מיטבי בין הגנת המידע לזכויות הנאשם. אני אומר: לא הגנת הנאשם היא שעומדת בראש מעייניהם של מציעי התיקון הזה, אלא מדובר בתיקון שבא לפגוע בזכויות שעומדות לנאשם ולהרחיב את הסמכויות שקיימות, שהן רחבות ממילא, למדינה בעניין הזה. מכאן גם התנגדותנו לחקיקה הזו.

ואני גם רוצה להזכיר לכם, חברי חברי הכנסת, למי שלא ראה את הכתבה שהייתה בערוץ 10, שהשוותה בין התייחסויות הרשויות, בעיקר רשויות אכיפת החוק, לפוסט שכתב בחור ערבי על כך שהוא עומד לבצע איזה פיגוע ולפוסט שכתב בחור יהודי על כך שהוא עומד לבצע פיגוע. הבחור הערבי כתב שהוא עומד לבצע פיגוע נגד יהודים, כמובן, והבחור היהודי כתב שהוא עומד לבצע פיגוע נגד ערבים. אני לא יודע אם, כבוד השר, ראית את הכתבה הזו. במקרה הבחור שכתב את הפוסט בערבית הוא ידיד טוב שלי. ומה קרה? לגבי אותו בחור ערבי – הגיעו אליו הביתה כדי לזמן אותו לחקירה ולהזהיר את ההורים שלו. הוא קיבל עשרות טלפונים של אנשים שאמרו לו: מה פתאום, אסור לך לעשות את זה, ותיזהר וכו' וכו'. לעומת זאת, רשויות אכיפת החוק כמעט שלא התעסקו עם אותו פוסט שכתב הבחור היהודי. אז הנה לכם דוגמה של מקרה שהיה בקרב האוכלוסייה הערבית ומקרה מאוד דומה שהיה בקרב האוכלוסייה היהודית, ואנחנו רואים את ההתייחסות של איפה ואיפה של גורמי אכיפת החוק. ואני נותן את הדוגמה הזו כדי להגיד שזה בדיוק עומד ביסוד הדאגה שלנו עכשיו, שמי שאוכף את החקיקה הזאת יאכוף אותה בעיקר כנגד נאשמים ערבים, וזה לא נועד כפי שמוצג כאילו למאבק נגד ארגוני פשע, אלא מי שייפגע בעיקר זה נאשמים – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

יוסף ג' בארין (הרשימה המשותפת):

– – מקבוצות מוחלשות. ולכן אנחנו נתנגד לתיקון המוצע. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת יוסף ג'בארין. חבר הכנסת אוסאמה סעדי. גם לך, אדוני, יש עד חמש דקות.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, מכובדי השר, חברי חברי הכנסת, חברי ניסן סלומינסקי, יושב-ראש ועדת החוקה, שכח להגיד לנו שלמעשה מדובר בהצעת חוק שבאה לצמצם את מה שקיים היום ולפגוע בהלכה הפסוקה, שבית-המשפט העליון במשך השנים האחרונות הרחיב את המושג "חומר חקירה", והמטרה של הצעת החוק הזאת באופן מפורש היא להגביל ולצמצם את ההרחבה שעשה בית-המשפט העליון, ולמעשה מדובר בהצעת חוק שבאה לפגוע בזכויות הנאשם ובזכותו לקבל את חומר החקירה, ועל-ידי כך לפגוע בניחול הגנתו ובזכותו לנהל הליך הוגן ולנהל כמו שצריך את ההגנה שלו.

זה לא פוגע ולא פגע עד היום, גברתי היושבת-ראש, בפרקליטות ובתביעה. כי למעשה, החוק הקיים, חברת הכנסת בן ארי – ואת עורכת-דין, משפטנית – החוק הקיים היום נתן אפשרות, כאשר מדובר בחומר חסוי, לתביעה, למשטרה, לפרקליטות, להגיש בקשה לתעודת חיסיון. וחבר הכנסת סלומינסקי שכח לספר לנו שבשנה כמעט המשטרה ביקשה והוציאה כ-8,000 תעודות חיסיון. זאת אומרת שלפרקליטות ולמשטרה יש הכלים כאשר הן רוצות, וכאשר הן רואות, אדוני השר יריב לוי, שהעניין הזה פוגע במקורות מודיעיניים, לבקש מהשר לביטחון פנים את האפשרות להשיג תעודת חיסיון. והמספר הזה – 16,000 בשנתיים, כ-8,000 תעודות חיסיון בשנה – המספר הזה אומר דורשני, שהמשטרה והפרקליטות ידעו לכלכל את צעדיהן, ועל-ידי כך, מצד אחד, כן למסור את כל חומר החקירה לנאשם על מנת לא לפגוע בהגנתו, ומצד שני, כאשר יש פגיעה במקורות מודיעיניים, לבקש ולקבל תעודת חיסיון.

כמו שאמר חברי דב חנין, במקור המשטרה ביקשה את החוק הזה על מנת להיאבק בארגוני פשיעה, שלא ידעו לחבר אחת ועוד אחת ואז לעלות על חומר מודיעיני שבידי המשטרה. אבל כאשר בא המפכ"ל לוועדת חוקה, חוק ומשפט וביקש כן לתמוך בהצעת החוק הזאת, אני שאלתי אותו למה החוק הזה, הנוסח המקורי, השתנה עכשיו, ובנוסח שקיים היום בפני הוועדה ובפנינו היום במליאה לא מדובר על ארגוני פשיעה, אלא מדובר אך ורק, למעשה, על כל פשע ועל כל עוון. לא רק על פשע – אפילו על עוון החוק הזה חל, רבותי חברי הכנסת. ולכן אנחנו התנגדנו.

אני גם הצעתי בוועדת החוקה, חוק ומשפט, והגשנו על זה הסתייגות בשם הרשימה המשותפת, שנעשה את זה כהוראת שעה. הממשלה, כל זמן שהיא רוצה משתמשת באמצעי הזה, הוראת שעה. אמרתי, כאשר אתם מבקשים לשנות את המצב הקיים ולפגוע בהחלטות של בית-המשפט העליון, ואתם רוצים לשנות למשהו חדש, בואו נעשה זה להוראת שעה לשנה, נראה איך העניין הזה ירוץ, איך זה יתפקד, ונלמד מהניסיון של השנה הזאת ונעריך את המצב אחרי שנה. גם את זה לא רצו בקואליציה. אפילו כשחבר הכנסת בני בגין ניסה, לא הצליח.

לכן אני חושב שהצעת החוק הזאת מצטרפת לחוקים שפוגעים בזכויות נאשמים, פוגעים בזכויות יסוד, פוגעים בזכויות חוקתיות, ולכן יש להתנגד לחוק הזה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אוסאמה סעדי. יש לנו כאן בקשות רשות דיבור. חברת הכנסת מיכל רוזין. עד שלוש דקות, גברתי, לרשותך.

מיכל רוזין (מרצ):

חברים וחברות – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

חמש דקות.

מיכל רוזין (מרצ):

בסדר, אני אסתפק בפחות. – – אני רוצה בצורה חד-משמעית להצטרף לדבריו של חברי חבר הכנסת אוסאמה סעדי. גם בנושא הזה, בהצעות חוק שמגיעות לוועדת חוקה, אנחנו רואים עין בעין.

לאחר דיון ארוך בוועדה, פניתי ליועץ המשפטי של משרד המשפטים, ושל משרד הביטחון, ולמשנה ליועץ המשפטי לממשלה ושאלתי אותם: תגידו, בסופו של דבר מה שאתם מציעים פה זה בעצם להפוך את הקערה על פיה. בעצם, להגיד: על הכול יש חיסיון, ורק במידה שתוגש בקשה להסרת החיסיון, אז ידון ויאפשרו לסנגור ויאפשרו לנאשם לראות את החומרים.

יש פה בעצם פגיעה מהותית מאוד בערך דמוקרטי חשוב. בדמוקרטיה, במערכת המשפט שלנו יש אמירה חד-משמעית שכל החומרים נחשפים בפני הנאשם, כדי שיוכל לקבל את ההגנה הטובה ביותר, כדי שיוכל להגן על עצמו. ואני רוצה להגיד לכם, זאת לא הצעת החוק היחידה שמתחילה – אולי היא מתחילה את הקו הזה, אבל גם תמשיך אותו – יש הצעות נוספות על שולחנה של ועדת החוקה שמדברות על הפיכת הקערה על פיה, כלומר אנחנו נראה כמה שפחות לסנגורים, אנחנו נראה כמה שפחות לנאשם, כדי שלא יוכל להגן על עצמו באופן שלפי טענת כוחות הביטחון מסכן תיקים אחרים, אולי, מסכן אולי חקירות נוספות, אבל לא יאפשרו לנאשם, לחשוד, להגן על עצמו.

אחד מהעקרונות החשובים ביותר, בסופו של דבר, בדמוקרטיה ובמערכת משפט וחוק זה לאפשר לנאשם, לחשוד, להגן על עצמו. בהפיכת הקערה על פיה בעניין הזה אנחנו בעצם לא מאפשרים לו את ההגנה המרבית שמגיעה לו. אנחנו בעצם יוצרים מצב שהסנגור שלו יצטרך להיאבק, להילחם, להתווכח ולהגיש בקשות חוזרות ונשנות על כל חומר כדי לחשוף אותו.

שמענו את כוחות הביטחון, והבנו היטב שיש בעיה, שאכן חלק מהחומרים הם לא רק חומרי חקירות, אלא חומרי מודיעין, שמחויבים היום בחשיפה בפני סנגור, ובעצם מהווים פגיעה בחקירות אחרות, יכולים ליצור מצב שארגון פשע יכול לגלות מי הלשין עליו, יכול לגלות איך הגיע מידע מסוים למשטרה. אנחנו מבינים את הקושי הזה, אנחנו קשובים לכוחות הביטחון, ועדיין בעצם ההשוואה האולטימטיבית – אם אני יכולה לנסות לצייר לכם את זה – זה שאם היום יחליטו שהכול במדינת ישראל – כל הפרסומים, כל העיתונות – הולך להיות תחת צנזורה – הכול מצונזר, אלא אם כן מבקשים מהצנזורה אישור לפרסם. כאשר הדבר הטבעי והנכון בדמוקרטיה, בחופש עיתונות, בחופש ביטוי, הוא להגיד שמותר, אלא אם כן יש חשש פגיעה, ואז צריך לבקש אישור מהצנזורה, או הצנזורה יכולה להטיל חיסיון. בעניין הזה עושים אותו דבר, בעצם, ברגע שהופכים את הקערה – על הכול יש חיסיון, ועל כל דבר צריך להגיש בקשה. בעצם מקשים מאוד על הנאשם ועל הסנגור במתן הגנה לנאשם ולחשוד. אנחנו חושבים שזאת פגיעה עמוקה מדי וקשה מדי בדמוקרטיה. אנחנו מציעים להתנגד להצעת החוק הזאת. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה לחברת הכנסת מיכל רוזין. חברת הכנסת תמר זנדברג – מוותרת. חבר הכנסת עיסאווי פריג' – אינו נוכח. חבר הכנסת אילן גילאון – מוותר. חברת הכנסת זהבה גלאון – מוותרת. חבר הכנסת ניסן סלומינסקי, בבקשה, יש לך אפשרות כאן – אחרי הסיכום של ניסן סלומינסקי אנחנו עוברים להצבעה.

ניסן סלומינסקי (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, שמעתי את דברי חברי – אחד מהוועדה ואחרים שלא מהוועדה. שוב, אפשר לומר שנאמרו כאן כמה אי-דיוקים שאני רוצה לעמוד עליהם. דבר ראשון, החוק הזה לא נועד לשנות חוק אחר ולא נועד לשנות פסיקות של בית-המשפט העליון.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אתה בעצמך אמרת – – –

ניסן סלומינסקי (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

דקה, דקה, תן לי. מה שקרה, כשבתי-המשפט התחילו להרחיב – כי החוק לא מוגדר – המשטרה אמרה, מה אני אתחיל להתעסק עם כל דבר, אין שום דבר מוגדר, והמשטרה מיוזמתה ומחוסר ברירה לקחה את כל החומר שקיים, גם מה שלא קשור בהחלט למשפט הקיים, לנאשם, והם מוסרים אותו לנאשם. זה דבר – מי שמבין בעבודת משטרה – זה דבר שהוא הזוי לחלוטין; פירוש הדבר, שאתה מוסר לצד השני את כל מה שאתה יודע. בצד השני יושבים לפעמים ארגוני פשיעה, ולפעמים זה גם לא נאשם של ארגוני פשיעה, אבל ארגוני פשיעה לוקחים את כל החומר, מוציאים ממנו את הכול ויודעים כל מה שהמשטרה יודעת, וממילא מה המשטרה לא יודעת, כי אתה חייב לתת את הכול. לגבי אותו אדם, גם אם נפגשת אתו, כמו שאמרתי, לפני חמש שנים, וראית שהוא עוסק בסחר בסמים, גם אם המשפט הוא על נושא אחר לגמרי, פירוש הדבר שאתה צריך למסור, אז הם אומרים – או לפני חמש שנים הוא ידע על הקבוצה הזאת, המשטרה חקרה, זאת אומרת שצריכים להיזהר. או ניתן לכם דוגמה שנמסרה לנו כמציאותית: מפכ"ל המשטרה אומר – דבר שלא קשור לעניין עצמו – שבמכונת צהובה, שהייתה לפני חמש שנים, תפסנו את האיש, או משהו. המשטרה לא יודעת שהיא אמרה כאן משהו, זה דבר רגיל; בצד השני עשו חשבון, מי ידע שאת החומר הזה העבירו במכונת בצבע צהוב, ומצאו שרק שני אנשים ידעו. פירוש הדבר – שאתה עכשיו הסגרת את האנשים שמסרו לך אינפורמציה בלי שהעלית על דעתך בכלל שברגע שאמרת את הצבע של המכונת, שזה לא קשור בכלל למשפט הזה, הסגרת מקורות אינפורמציה, כי אתה לא יודעת, חשבת: מי לא יודע את זה? הם עשו חשבון ובדקו שרק אדם אחד או שניים ידעו מזה. הם ישר עלו על מי שמסר את האינפורמציה. פירוש הדבר הוא שהמשטרה במו-ידיה מסרה, במשך שנים, והם פשוט פתחו תיקים, בנו את כל האינפורמציה, הרכיבו פאזל שלם, והמשטרה מסרה לארגונים ולכל האחרים את כל האינפורמציה שהם צריכים לדעת, בלי שהם התאמצו. הם בנו מערך שלם מה המשטרה יודעת, מה המשטרה לא יודעת, כשהמשטרה עצמה לא יודעת עליהם כל כך הרבה כמו שהם יודעים על עצמם. לכן זה צריך להיפסק.

נכון שהיה חשוב לנו מאוד להגן על הנחקר. לכן כל מה שקשור לתיק עצמו יימסר לו, עד הפרטה האחרונה, כמו שאומרים. דבר נוסף, אם רצו להקל ולהפוך את הנושא של החיסיון לחיסיון סטטוטורי, כלומר כמעט אוטומטי, אמרנו בוועדה במפורש: לא. אם אתם רוצים להטיל על מישהו חיסיון, זה יהיה לפי הנוהל שהיה, עם אישורים מלמעלה עד למטה. חיסיון לא יציבו אוטומטית או בקלות. בזה הגנו מאוד על הנחקר, שיקבל את כל האינפורמציה שהוא צריך.

אני חושב שזה חוק חשוב מאוד, הוא בנשמתה של משטרת ישראל ושל הדמוקרטיה. אני מבקש מחברי, בלי קשר קואליציה-אופוזיציה, לדחות את ההסתייגויות ולהצביע בעדו. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת ניסן סלומינסקי. רבותי, אם כן, אנחנו נעבור להצבעות. אני מבקשת לשבת.

לסעיפים 1 ו-2 אין הסתייגויות, לכן נצביע על שני הסעיפים האלה, כנוסח הוועדה, בקריאה שנייה. מי בעד? מי נגד? נא להצביע.

הצבעה מס' 7

בעד סעיפים 1-2 – 48

נגד – 23

נמנעים – 4

סעיפים 1-2 נתקבלו.

היו"ר טלי פלוסקוב:

48 חברי כנסת בעד, 23 נגד, נמנעים – 4. סעיפים 1 ו-2 אושרו בקריאה שנייה, כנוסח הוועדה.

קריאה:

היו"ר טלי פלוסקוב:

דקה, רבותי.

לאחרי סעיף 2 הוגשו שתי הסתייגויות, לכן כעת אנחנו נצביע על הסתייגות מס' 1. הסתייגות מס' 1
לאחרי סעיף 2 של חברי הכנסת אימן עודה, מסעוד גנאים, ג'מאל זחאלקה, אחמד טיבי, עאידה תומא
סלימן, עבד אל חכים חאג' יחיא, חנין זועבי, דב חנין, טלב אבו עראר, יוסף ג'בארין, באסל גטאס,
אוסאמה סעדי ועבדאללה אבו מערוף – להלן: קבוצת סיעת הרשימה המשותפת – מי בעד? מי נגד? נא
להצביע.

הצבעה מס' 8

בעד ההסתייגות – 31

נגד – 45

נמנעים – אין

ההסתייגות (1) של קבוצת סיעת הרשימה המשותפת לאחר סעיף 2 לא נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בעד – 31 חברי כנסת, 45 מתנגדים. הסתייגות 1 לאחר סעיף 2 לא אושרה.

כעת נצביע על הסתייגות מס' 2 לאחר סעיף 2. מי בעד? מי נגד הסתייגות? נא להצביע.

הצבעה מס' 9

בעד ההסתייגות – 35

נגד – 44

נמנעים – אין

ההסתייגות (2) של קבוצת סיעת הרשימה המשותפת לאחר סעיף 2 לא נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בעד – 35 חברי כנסת, 44 מתנגדים, אין נמנעים. שתי ההסתייגויות לאחר סעיף 2 לא אושרו.

אם כך, רבותי, הסתיימה הקריאה השנייה, ולכן עכשיו אנחנו עוברים להצבעה על כל החוק כנוסח הוועדה בקריאה שלישית. מי בעד? מי נגד? נא להצביע.

הצבעה מס' 10

בעד החוק – 52

נגד – 25

נמנעים – 4

חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 75), התשע"ו–2016, נתקבל.

היו"ר מאיר כהן:

52 חברי כנסת בעד, 25 מתנגדים, ארבעה נמנעים. הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 75), התשע"ו–2016, אושרה בקריאה שנייה ובקריאה שלישית ונכנסת לספר החוקים של מדינת ישראל.

היו"ר מאיר כהן:

תודה רבה, אדוני. תודה לך. תודה רבה. חבר הכנסת יואב קיש.

קריאות: